

Ярина ТУРЧИНЯК,

orcid.org/0000-0003-0514-3281

здобувач кафедри історії і теорії мистецтва
Львівської національної академії мистецтв
(Львів, Україна) *yarynaturchynyak@gmail.com*

ТВОРЧІСТЬ МИРОНА ЛЕВИЦЬКОГО ЗА ПЕРІОД 1950–1970 РР.

У статті охарактеризовано дефініції поняття «мультикультуралізму» та формування унікального стилю мистця Мирона Левицького. Мета цієї публікації – висвітлити мистецьку спадщину Мирона Левицького, охопивши дослідженням прикладну графіку та проаналізувати творчу діяльність і визначити практичне застосування здобутої інформації. Незважаючи на численні публікації, творчість Мирона Левицького не досліджена ще повною мірою.

Актуальним питанням цієї статті є аналіз графіки Мирона Левицького за цільовим призначенням і способами виконання праць у контексті культури української діаспори. Важливим є питання мультикультуралізму, як філософського та культурно-мистецького феномену. Питання поліетнічності та вплив соціокультурного середовища на формування творчості мистця. Практичне значення отриманих результатів полягає в тому, що вони можуть бути використані для написання комплексної праці про творчість Мирона Левицького. Здійснені наукові узагальнення, зокрема емпіричні та фактологічні матеріали, що можуть бути використані в альбомах, довідникових виданнях, антологіях, а також для курсів з історії мистецтва. Досліджено біографію та творчу діяльність Мирона Левицького, окреслено масштаб культурно-мистецької спадщини мистця.

Сьогодні для мистецтвознавства України актуальне питання творчої діяльності української діаспори, що було недостатньо вивчене впродовж багатьох років. Серед перспективних і малодосліджених відзначаємо питання наукової реконструкції культурно-мистецького життя Мирона Левицького в різних локаціях вимушеної еміграції, зокрема в Канаді. Хронологічні межі дослідження охоплюють період еміграції Мирона Левицького до Канади.

Мирон Левицький належить до унікальних творчих індивідуальностей, які відіграли вагомий роль у популяризації українського мистецтва ХХ століття та інтеграції в мультикультурний мистецький простір у світі.

Ключові слова: мультикультуралізм, Ар-деко, графіка Мирона Левицького, листівки, книжкова графіка.

Yaryna TYRCHYNYAK,

orcid.org/0000-0003-0514-3281

Postgraduate at the Department of History and theory of Art
Lviv National Academy of Arts
(Lviv, Ukraine) *yarynaturchynyak@gmail.com*

MYRON LEVYTSKY'S CREATIVE WORK IN 1950–1970

This article describes the definition of the concepts of «multiculturalism», formation of the Myron Levytsky's unique style. The purpose of this article is to present Myron Levytsky's artistic heritage including applied graphics and easel graphics, analyze his creative activity and consider the practical application of the acquired information. Although numerous publications are available, Myron Levytsky's work has not been fully explored yet.

The central topic of this study is the analysis of Myron Levytsky's graphics based on the purpose and methods of execution of the given works in the context of the culture of the Ukrainian diaspora. The notions of polyethnicity and multiculturalism, as a philosophical, cultural, and artistic phenomenon, are also significant, as well as the influence of the sociocultural environment on the formation of the artist's creative work. The methodological foundations of the research are laid by the use of historical-comparative, scientific-interpretive, and formal-analytical research methods. The practical significance of the obtained results lies in the fact that the presented information can be used to write a comprehensive work on Myron Levytsky's creative heritage. Scientific generalizations have been made, in particular, regarding the empirical and factual materials that can be used in albums, reference publications, and anthologies, as well as for the delivery of courses in art history. Myron Levytsky's biography and creative activity have been studied, and the scale of the artist's cultural and creative heritage has been outlined.

Nowadays, the exploration of the creative activity of the Ukrainian diaspora, which has not been sufficiently studied for many years, bears considerable relevance to the history of art in Ukraine. Among promising and understudied research topics, we have noted the scientific reconstruction of the cultural and artistic life of Myron Levytsky in various locations due to forced migration, in particular, in Canada. The chronological boundaries of the study cover the period of Myron Levytsky's emigration to Canada.

Myron Levytsky is one of the unique creative individuals who played an important role in the popularization of Ukrainian art of the 20th century and its integration into the multicultural artistic space in the world.

Key words: multiculturalism, Art-Deco, Myron Levytsky's graphics, postcards, book graphics.

Постановка проблеми. Проблематика графіки, слід виокремити такі аспекти: поділ графіки за цільовим призначенням; способами виконання; концепт праць. Вплив феномену «мультикультуралізму» на творчість мистця. Розвиток та формування творчості мистця у соціокультурному мистецькому середовищі Канади. Позиціонування української графіки у світі. Хронологію подій супроводжує широкий візуальний ряд листівок та обкладинок митця за період від 1950 до 1970-х років. Проблематика статті дослідити концептуальні засади та семантику зображальних елементів у працях Мирона Левицького.

Аналіз досліджень. Сьогодні для мистецтвознавства України актуальне питання творчої діяльності української діаспори, що було недостатньо вивчене впродовж багатьох років.

Зазначена тематика є предметом наукового інтересу серед дослідників, зокрема, різних аспектів творчої діяльності Мирона Левицького: Роман Яців, Лариса Головата, Галина-Горюн Левицька, Дарія Даревич, Іван Кейван, Христина Береговська, Іван Мельник, Анна Банцекова.

Розглянуто та опрацьовано публікації Галини Стельмащук «Українські мистці у світі», Романа Яціва «Мала хронологія мистецьких подій і пам'ятних дат ХХ століття: Україна – світ», Лариса Головата «Українське видавництво у Кракові-Львові 1939–1945», антології Романа Яціва «Ідеї, смисли, інтерпретації образотворчого мистецтва: Українська теоретична думка ХХ століття», Івана Кейвана «Українські митці поза Батьківщиною», Христини Береговської «Святослав Гординський про мистецтво», Івана Мельника «Українська ужиткова графіка кінця ХІХ – початку ХХ століття», Василя Косіва «Українська ідентичність у графічному дизайні 1945–1989 років», Галини Новоженець «Образотворче мистецтво української діаспори 1940–1970 років», а також публікації в періодичних виданнях: Анна Банцекова «Книжково-журнальна графіка Львова в стилі Ар-деко», Оксана Підскальна «Мультикультуралізм як феномен постсучасного світу». Серед перспективних і малодосліджених відзначаємо питання наукової реконструкції культурно-мистецького життя Мирона Левицького в різних локаціях вимушеної еміграції, зокрема в Канаді. Важливим є питання мультикультуралізму як філософського та культурно-мистецького феномену, а також питання поліетнічності та впливу соціокультурного середовища на формування творчості мистця. Одне з питань, що розглядається, дотичне до проблематики статті Романа Яціва «Українство сучасної Канади: до питання

типології історичної та культурної пам'яті» (Яців, 2019). Відзначаючи актуальність яку обґрунтував автор, слід звернути увагу на широкий спектр наукового дискурсу в питаннях української діаспори. Хронологічні межі дослідження охоплюють період еміграції Мирона Левицького до Канади 1949 р. Територіальні межі дослідження охоплюють Україну, Польщу, Австрію, Канаду. У пропонуваній статті описана діяльність мистця за період, коли він локалізувався у Торонто, Канаді. Аналіз останніх досліджень дає можливість комплексно охарактеризувати мистецтво графіки Мирона Левицького, формування його творчого шляху в контексті мультикультуралізму Канади.

Опрацьовано монографії Галини Горюн-Левицької та каталог, присвячений творчості Мирона Левицького, монографію Дарії Даревич. Відстежувала такі періодичні видання: перший український літературно-мистецький місячник «Ми і світ», що його заснував Мирон Левицький; обкладинки з ресурсу електронної бібліотеки «Diasporiana». Також обкладинки книг, що розробив художник у період з 1950-х до 1970-х рр. Творчу спадщину мистця було представлено на виставках у Львові та в Україні протягом 2016–2017 років. Праці Мирона Левицького були репрезентовані на таких експозиціях: виставка графічних творів зі збірки Галини Горюн-Левицької 2016 року в історичному комплексі НМЛ імені Андрея Шептицького, виставка українських художників-емігрантів ХХ століття у цьому ж музеї з нагоди святкування 50-річчя створення Світового Конгресу Українців 2017 року. Опрацьовано також матеріал, зібраний з приватних архівів за сприяння мистецтвознавця Р. Яціва.

Мета статті – висвітлити мистецьку спадщину Мирона Левицького за період 1950–1970 рр. Важливим є питання мультикультуралізму, як філософського та культурно-мистецького феномену. Питання поліетнічності та впливу соціокультурного середовища на формування творчості мистця. Досліджено біографію та творчу діяльність Мирона Левицького, окреслено масштаб культурно-мистецької спадщини мистця.

Виклад основного матеріалу. Насамперед, необхідно з'ясувати дефініції поняття «мультикультуралізму» та його вплив на формування унікального стилю Мирона Левицького. Проаналізувати праці за період 1950–1970-х років. Здійснити ретроспективний огляд біографії та творчої діяльності.

Мирон Левицький належить до унікальних творчих індивідуальностей, які відіграли вагомую роль у популяризації українського мистецтва ХХ століття та інтеграції мистецтва України в мульт-

тикультурний мистецький простір у світі. У творчій діяльності Мирон Левицький порушив безліч мистецьких питань, діапазон яких значною мірою збагатив мистецьку спадщину України. Серед них – концепт, що опирався на фактори (творчі, ідеологічні, просторові, професійні), сформовані у контексті мультикультуралізму Канади. Значна частина праць визначила позиціонування української культури у світовому мистецькому просторі; художню стилістику; індивідуальну манеру виконання; проблеми кольору та форми; питання шрифтів в ілюстрації. На увагу заслуговують концептуальні підходи Мирона Левицького у виконанні робіт, його праці є результатом інтеграції етнічних особливостей у тогочасну культуру мистецького середовища. Спадщина мистця охоплює широкий спектр: малярство, станкова графіка, прикладна графіка, книжково-журнальна графіка, видавнича діяльність.

Мирон Левицький – один з визначних мистців української діаспори (іл. 11). Творчість мистця залишається актуальною для сьогодення насамперед ще й тому, що формувалася в контексті феномену мультикультуралізму. Це поняття виникло в Канаді ще у 1960-х роках на позначення культурної, етнічної фрагментарності держави. Модель мультикультуралізму була покликана захистити права автохтонних народів від впливу англо- та франкомовних культур.

Мультикультуралізм функціонує із чітко вираженими регіональними аспектами. Науковці виокремлюють дві концепції цього терміну – американська та європейська. До американської моделі входять США, Австралія, Канада. Стосовно питання культурного плюралізму – для них немає нічого незвичного в тому, що створюються і функціонують інші етнічні спільноти. Канадська, американська та австралійська нації сформовані внаслідок імміграції. Концепція мультикультуралізму у згаданих країнах тому і мала успіх. Європейська модель суттєво відрізняється. Дискурс щодо рівності культур не припиняється – одні вважають цю рівність чимось, що не підлягає сумніву, а скептики критично ставляться до такого діалогу культур, вважаючи його неможливим.

Вагомими є історичні передумови, що вплинули на формування концепції мультикультуралізму. Оскільки європейські держави сформувалися ще до міграційних процесів, модель мультикультуралізму не була актуальною достатньою мірою в Європі. Це культурне явище здобуло поширення серед науковців європейських країн у 1980-х роках. Отже, історично сформувалися дві моделі мультикультуралізму – американська та

європейська. У Канаді присутні іммігранти з усіх куточків світу, тому цей аспект сприяв виникненню і поширенню феномену ефективніше, ніж в країнах Європи. Канада стала плацдармом для функціонування різних етнічних спільнот на рівноправних умовах. Колаборація представників різних культур є вагомим аспектом, що вплинув на формування культурно-мистецького середовища.

Історичні передумови, що склалися в Україні у ХХ ст., спричинили вимушену еміграцію. Українські мистці виїжджали на постійне місце проживання до США, Канади, Австралії, Аргентини та інших країн світу, організовували творчі спілки, експонували твори не лише на світових виставках і у відомих галереях. Визначні творчі спілки, що їх організували українські художники, – Об'єднання Мистців Українців Америки (ОМУА), Українська Спілка Образотворчих Мистців Канади (УСОМ), Спілка Українська Образотворчих Мистців Австралії (СУОМА).

Мирон Левицький належить до унікальних творчих індивідуальностей, які відіграли вагомую роль у популяризації українського мистецтва ХХ століття та інтеграції в мультикультурний мистецький простір у світі. У творчій діяльності Мирон Левицький порушив безліч мистецьких питань, діапазон яких значною мірою збагатив мистецьку спадщину України. Серед них – концепт, що опирався на фактори (творчі, ідеологічні, просторові, професійні), сформовані у контексті мультикультуралізму Канади. Значна частина праць відображає позиціонування української культури у світовому мистецькому просторі; художню стилістику; індивідуальну манеру виконання; проблеми кольору та форми; питання шрифтового вирішення в розробці обкладинок. На увагу заслуговують концептуальні підходи Мирона Левицького у виконанні робіт, його праці є результатом інтеграції етнічних особливостей у тогочасну культуру мистецького середовища.

Найповніше таланти Мирона Левицького розкрився у Канаді, але життєвий і творчий шлях його розпочався в Україні (Стельмащук, 2013: 287). Мирон Левицький народився 14 жовтня 1913 року у Львові. Мистецьку освіту здобув у школі ім. Олекси Новаківського 1931–1933 рр. Методологія викладання у цій мистецькій школі вплинула на формування творчої особистості мистця. Творчі студії Мирон Левицький продовжив у Польщі – у період 1933–1934 рр. навчався в Академії красних мистецтв у Кракові. 1935 року повертається до Львова, де працює на посаді ілюстратора книжок у видавництві «Батьківщина». Мирон Левицький був також військовим корес-

пондентом у газеті «До перемоги» 1943–1944 рр. (Стельмашук:2013, 287). Сучасниками мистця були Володимир Баляс, Володимир Блавацький, Микола Бутович, Яків Гніздовський, Едвард Козак (Еко), Григорій Смольський. Наприкінці війни мистець переїжджає до Кракова, а згодом потрапляє до табору біженців у Австрії. Ми можемо припустити, що Мирон Левицький перебував у Австрії в міжвоєнні роки – 1946–1947 рр. Про цей факт свідчать листівки, що випускалися обмеженим накладом для потреб української спільноти у Празі та Берліні. Достеменно невідомо про місце та час перебування мистця у Празі та Берліні. Усі листівки належать до різдвяної тематики і лише деякі з них мають позначки років біля псевдоніма «Лев» (іл. 2–10). Презентується серія різдвяних карток, що розробляв Мирона Левицький у період міжвоєнної еміграції.

У 1949 році Мирон Левицький емігрує до Канади. Мистець працює на посаді редактора гумористичного часопису «Комар» у Вінніпезі 1949–1950 рр. У 1951 році Іван Тиктор заснував видавництво «Клуб приятелів української книги». Мирон Левицький працював з видавцем, як ілюстратор, графік і художній редактор. В 1954 році мистець переїхав до Торонто. З приватного архіву репрезентовано фотографію, що зафіксувала Мирона Левицького (ліворуч) разом з колегою по роботі у кіностудії «Орбіт» (іл. 1). Знімок зроблено у 1960-х роках вже у Торонто. Основною діяльністю мистця було фіксувати на кіноплівці документальні матеріали про українські поселення у різних куточках світу. У цей період він багато подорожує, враження від подорожей пізніше відтворив у пейзажах.

Українська діаспора вела активне культурно-освітнє, релігійне, літературно-мистецьке, суспільно-громадське життя. У 1960 році була організована виставка українського мистецтва ОМУА у Детройті з великою кількістю учасників: М. Левицький, М. Азовський, М. Анастазієвський, П. Андрусів, А. Бабич, К. Антонович, В. Баляс, В. Бачинський, М. Бідняк, Б. Божемський, С. Борачок, І. Букоємська, М. Бутович та ін. Головний осередок спілки УСОМ був у Торонто. Мирон Левицький був задіяний у різнопланових проєктах. Сьогодні УСОМ є постійною та чинною організацією. Вона була заснована у 1955–1956 роках у Торонто Михайлом Дмитриненком і Богданом Стебельським та групою однодумців (Яців, 2012: 357). Одним із яскравих представників УСОМ був Мирон Левицький, його творчість формувалася в контексті модернізму ХХ століття. Передумови, що вплинули на форму-

вання унікального стилю мистця: феномен мультикультуралізму Канади, проєвропейські тенденції мистецтва в результаті численних подорожей країнами Європи, діяльність мистця у Парижі, колаборація різнопланових мистецьких сфер сформували унікальну творчу індивідуальність.

Актуальним мистецтвознавчим об'єктом є графіка Мирона Левицького як тема, що досі досліджена фрагментарно. Розглядаючи проблематику графіки, слід виокремити такі аспекти: поділ графіки за цільовим призначенням; способами виконання; концепт праць. Графіка Мирона Левицького за цільовим призначенням поділяється на станкову та промислово. Після емпіричного та теоретико-аналітичного аналізу творчої діяльності розглядаю сегмент промислової графіки. Ця сфера діяльності мистця хронологічно охоплює 1950–1990 рр. Репрезентую за часовим діапазоном обкладинки книг, що охоплюють період від 1950-х до 1970-х років (іл. 12–14). Комплексний аналіз творів за жанровою, технічною, формально-мистецькою структурою репрезентує значний доробок мистця у сфері книжково-журнальної графіки.

Провівши аналогію у питанні графіки Львова середини 1960-х років, слід зазначити, що основні інтенції мистців були зосереджені на композиційно-пластичній та ідейно-змістовій проблематиці. Для творчості Мирона Левицького характерні інтенції візантизму, реалізму, імпресіонізму, кубізму, експресіонізму, абстракціонізму (Стельмашук, 2013: 289). Вдосконалення професійної діяльності не можна відділити від соціокультурного середовища. Мистецькі твори, для яких були притаманні риси постімпресіонізму, мистець створював під впливом численних подорожей країнами Європи. Ми робимо припущення, що мистецтво імпресіонізму, постімпресіонізму, модерну, Ар-Деко вплинули на мистця під час його перебування у Парижі (Стельмашук, 2013: 288). Фактично два роки, що Мирон Левицький провів у Парижі, стали визначальними для формування його мистецького стилю. У 1958 році відбулася перша персональна виставка мистця у галереї «Рор Вольмар» (Galerie Ror Valmar). Мистець вирізнявся у позанаціональному контексті, атмосфера міста була творчим каталізатором для прояву та формування стилю художника. У ранніх напрацюваннях прослідковуються формально-стильові уподобання візантизму, слід відзначити також іманентні риси течії імпресіонізму. Оскільки мистець був експонентом художньої школи Олекси Новаківського, творча культура школи вплинула на нього у значній мірі.

Ідентифікуючи обкладинки книг, що розробляв Мирон Левицький у 1950-х та 1970-х роках, бачимо, що за своїм цільовим призначенням вони належить до промислової графіки. Згідно емпіричного аналізу, праці слід зарахувати до жанру книжкової графіки. В обкладинках превалює застосування Левицьким таких зображувальних засобів графіки, як пляма, контурна лінія, тон аркуша, поліхромне вирішення. Іманентним зображувальним засобом серед диференційованих видів інструментів є застосування пера. У формально-стилістичному аналізі обкладинки превалює використання контуру та плями. Композиція зазвичай неопосередкована. Побудова художнього твору здійснена за допомогою хвилястих ліній. Мистець синкретично інтегрував власне бачення певного стану чи емоції та спроектував вигадану реальність засобом символізму. Головний елемент роботи позначає художні інтенції автора, розкриваючи присутній певний романтичний культ обожнювання жінки, природи, любові. Мистець досягнув високого рівня майстерності в оформленні української книги.

Унікальність творчості Мирона Левицького полягає у нонконформістських поглядах та орієнтації на проєвропейські традиції, що зреалізувалися у працях мистця. Проте значний вплив тут мало не лише мистецтво Європи, а й значно більшою мірою Канади та Австралії. Явище мультикультуралізму найбільшою мірою вплинуло на мистця. Можемо відзначити такі характерні риси творчості Мирона Левицького: двовимірне зображення (2D), композиційна виразність, реалістичні риси, інтерпретовані засобами, що найбільш характерні для абстракціонізму. Художник створює образи, яким характерні частково неовізантійські риси та присутня динаміка форм модерну.

У працях мистця можна простежити певну схожість стилістики з рисами, що іманентні імпресіонізму, частково – експресіонізму, раннього модернізму та Ар-Деко. Згадуючи картину Андре Дерена «Човни у Колліурі» та проводячи аналогію із творчістю М. Левицького, слід зазначити, що в нього присутні і риси фовістів. Цей факт є очевидним, оскільки мистець мав змогу подорожувати і бачити всю повноту творчих течій мистецтва, надихатися ними. Мирон Левицький інтегрував у своїй творчості весь спектр течій мистецтва різних періодів і сформував власну манеру, що є впізнавана та іманентна лише йому.

Значну увагу мистець приділяє композиції – тут властиві симетричність і водночас певний динамізм, а деякі є абсолютно асиметричними. Зображення стилізує засобом гіперболізації форм, що створює певну динаміку руху. Аналізуючи низку

обкладинок книг, відзначаємо, що автор звертається до міфологічних і релігійних сюжетів, фольклору. Проаналізувавши обкладинки періоду від 1950-х до 1970-х років, можемо стверджувати, що формально-стилістичні інтенції мистця спрямовані до стилізації образів, орнаменту, гіперболізованих образів, що характерні для модерного мистецтва, а подекуди – суто абстракція. Обкладинки 1960-х років вирізняються лаконічністю, стриманістю та стилістично інтерпретованими рисами Ар-деко у зображеннях. Обкладинки виконані з використанням стилізованих, а інколи і натуралістичних зображень, що постають символами та мають певну семантику. У обкладинках 1970-х років уже присутня типографіка та застосування орнаменту, що неймовірно органічно поєднується. Шрифтова композиція є доміантною на обкладинці, і якщо провести аналогію із сучасністю, можна гіпотетично припустити, що це перший лєтерінг. Загальною тенденцією усіх робіт є лаконічність, конкретика образів, логічна послідовність. На більшості ілюстрацій є характерний підпис – «Лев».

Однією з основних фабул творчості Мирона Левицького є жінка у різноманітних її трактуваннях. Семантика образу «жінки» тотожна до символу пташки. Зображення досить часто абстрактні, і спочатку важко зрозуміти, що саме хотів зобразити автор. Проте мистецтво вимагає часу, оглянувши уважніше, ми можемо побачити легкі та лаконічні образи, що є цілком зрозумілими. Мистець популяризував українське мистецтво у світі через призму мультикультуралізму Канади, стилістичних уподобань у мистецтві європейських країн та Австралії. Культурно-мистецьке середовище України заклало фундамент у творчості М. Левицького. Мистець інтегрував усі течії, що зміг осягнути, та інтерпретував через призму етнічних особливостей у властивій лише йому унікальній манері виконання.

Висновки. У статті розкрито культурно-мистецькі процеси, що вплинули на формування творчої манери Мирона Левицького. У 50-х роках ХХ ст. світове мистецтво тяжіло до двох напрямків – кубістичного та конструктивного й експресіоністичного. Така ситуація мала вплив на мистецтво Мирона Левицького. Розкрито діяльність мистця у контексті мультикультуралізму Канади. Здійснено аналіз обкладинок М. Левицького періоду 1950-х – 1970-х рр. Визначено загальну тенденцію, що була іманентна для праць мистця та інтенції щодо формально-стилістичних уподобань і концепту праць. Спадщина художника становить синтез культур різних національностей

з ознаками сучасного етнічного трактування української культури. Вагомий внесок Мирон Левицький зробив і на літературно-мистецькій ниві. Важливою проблемою, якою перейнявся Мирон Левицький, була популяризація українського мистецтва у світі. Мистця цікавила інтерпретація українського мистецтва через синтез різних мистецьких стилів і культур. Мирон Левицький також був задіяний у надзвичайно цікавому проєкті, що полягав у пошуку українських мистців у Європі та Канаді. Мистець фіксував умови їхнього життя та діяльності на кіноплівку, працював тоді на кіностудії «Орбіт» (1960-ті роки). Така діяльність свідчить про активну соціально-культурну позицію мистця. Іntenції мистця до національної традиції були найбільш переконливим джерелом для інспірацій. Важливою рисою графіки Мирона Левицького було тяжіння до ритму лінії та строгий, майже графічний рисунок. Фундаментом праць художника була національна традиція та певне тяжіння до візантизму в ранній період творчості. Аналізуючи візантійське малярство, мистець увібрав потяг до декоративізму, що вже

у більш зрілому періоді реалізувався в обкладинках книг. Обкладинки книг є результатом взаємодії різноманітних течій та стилів: декоративізму, символізму та модерних рис. Мирон Левицький є яскравим зразком мистця, який вмів поєднувати та осучаснювати українські етнічні риси в тогочасних інтенціях світового мистецтва. Мистець уміло давав відповіді на запити тогочасного суспільства. Мирон Левицький не асимілювався у мистецтві Канади чи Європи, а зміг створити власне унікальне бачення українського мистецтва на світовому культурно-мистецькому просторі.

Наукові результати статті можуть бути використані для подальших досліджень творчої спадщини Мирона Левицького. Пропонований матеріал цікавий для мистецтвознавців, культурологів, практиків мистецтва, викладачів і студентів. Аналіз творчості Мирона Левицького актуальний для мистецтвознавства України. Практичне значення отриманих результатів полягає в тому, що вони можуть бути використані для написання праці на теми української графіки аналізованого періоду чи монографії про творчість Мирона Левицького.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Береговська Х. Святослав Гординський про мистецтво : 36. статей. Львів : Априорі, 2015. 1024 с.
2. Головата Л. Українське видавництво у Кракові-Львові 1939–1945 : Бібліогр. довід. Т. 1 : Книжки й аркушеві видання / співупоряд. наук.-довідник. апарату Люба Суц; відповід. ред. Степан Захаркін; Наук. Т-во ім. Шевченка в Америці; Укр. наук. ін-т Гарвард. ун-ту; Від. наук. бібліографія Львів. нац. наук. б-ки України ім. В. Стефаника; Центр незалеж. іст. Студій; Ін-т Критики. К. : Критика, 2010. 328 с.
3. Кейван І. Українські митці поза Батьківщиною. Montreal : Clio Editions, 1996.
4. Косів В. Українська ідентичність у графічному дизайні 1945–1989 років : монографія. Київ : Родовід, 2019. 480 с.
5. Мельник І. Українська ужиткова графіка кінця XIX початку XX століття. Львів : Львівська нац. акад. мистецтв; Н.-д. сектор, 2019. 216 с.
6. Українські митці у світі / авт.-упоряд. Г. Стельмашук. Львів: Априорі, Львівська національна академія мистецтв (Науково дослідний сектор), 2013. 520 с.
7. Яців Р. М. Ідеї, смисли, інтерпретації образотворчого мистецтва: Українська теоретична думка XX століття. Частина 2 / Яців Р. М. – Л. : Львівська національна академія мистецтв; Інститут народознавства НАН України, 2012. 829 с.
8. Яців Р. Мала хронологія мистецьких подій і пам'ятних дат XX століття: Україна – Світ. Априорі, 2021. 544 с.
9. Яців Р. Типологія стильових похідних Ар Деко. *Записки Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника*. 2008. Вип. 1 (16). С. 178–183.
10. Яців Р. Українство сучасної Канади: до питання типології історичної та культурної пам'яті. *Народознавчі зошити*. 2019. № 2. С. 492–494.

REFERENCES

1. Berehovska Kh. (2015) Sviatoslav Hordynskyi pro mystetstvo. [Sviatoslav Hordynsky about art] Zb. stattei. Coll. of science papers. Apriori. 1024. [in Ukrainian]
2. Holovata L. (2010) Ukrainske vydavnytstvo u Krakovi-Lvovi 1939-1945. [The Ukrainian publishing houses in Krakow-Lviv: 1939–1945. Krytyka Magazine.]: Biblio. dovid. T1 : Knyzhky y arkushevi vydannia/spivuporiad. Nauk.-dovidnyk. aparatu Liuba Sushch; vidpovid. red. Stepan Zakharkin; Nauk. T-vo im. Shevchenka v Amerytsi; Ukr. nauk. in-t Harvard. un-tu; Vid. nauk. bibliografii Lviv. nats. nauk. b-ky Ukrainy im. V. Stefanyka; Tsentr nezalezh. ist. Studii; In-t Krytyky. K. : Krytyka. 328. [in Ukrainian]
3. Keivan I. (1996) Ukrainski myttsi poza Batkivshchynoiu. [Ukrainian artists outside the Motherland] Montreal : Clio Editions. [in Ukrainian]
4. Kosiv V. (2019) Ukrainska identychnist u hrafichnomu dyzaini 1945-1989 rokiv [Ukrainian identity in graphic design 1945-1989] : monohrafiia. Kyiv : Rodovid. 480. [in Ukrainian]
5. Melnyk I. (2019) Ukrainska uzhytkova hrafika kintsia XIX pochatku XX stolittia [Ukrainian graphics of the late 19th and early 20th centuries. Lviv National Academy of Arts; Institute of Ethnology of the National Academy of Sciences of Ukraine]. Lviv : Lvivska nats. akad. mystetstv; N.-d. sector. 216. [in Ukrainian]

6. Yatsiv R. M. (2012) *Idei, smysly, interpretatsii obrazotvorchoho mystetstva: Ukrainska teoretychna dumka XIX stolittia* [Ideas, senses, and interpretations of fine art: Ukrainian theoretical thought of the 20th century (2nd ed.). Lviv National Academy of Arts; Institute of Ethnology of the National Academy of Sciences of Ukraine] *Chastyna 2 / Yatsiv R. M.* – L. : Lvivska natsionalna akademiia mystetstv; Instytut narodoznavstva NAN Ukrainy. 829. [in Ukrainian]
7. Yatsiv R. M. (2012) *Idei, smysly, interpretatsii obrazotvorchoho mystetstva: Ukrainska teoretychna dumka XIX stolittia*. [Ideas, senses, and interpretations of fine art: Ukrainian theoretical thought of the 20th century (2nd ed.). Lviv National Academy of Arts; Institute of Ethnology of the National Academy of Sciences of Ukraine] *Chastyna 2 / Yatsiv R. M.* – L. : Lvivska natsionalna akademiia mystetstv; Instytut narodoznavstva NAN Ukrainy. 829. [in Ukrainian]
8. Yatsiv R. (2021) *Mala khronolohiia mystetskykh podii i pamiatnykh dat XIX stolittia: Ukraina – Svit* [A short chronology of artistic events and memorable dates of the 20th century. Ukraine and the world] *Apriori*. 544. [in Ukrainian]
9. Yatsiv R. (2008) *Typolohiia stylovykh pokhidnykh Ar Deko*. [Typology of style derivatives of Art Deco]. *Zapysky Lvivskoi naukovoï biblioteky im. V. Stefanyka*. Vyp. 1 (16). S. 178–183. [in Ukrainian]
10. Yatsiv R. (2019) *Ukrainstvo suchasnoi Kanady: do pytannia typolohii istorychnoi ta kulturnoi pamiaty* [Ukrainians in modern Canada: The question of typology of historical and cultural memory. *Ethnological Notes*]. *Narodoznavchi zoshyty*. № 2. S. 492–494. [in Ukrainian]